

СВЕЩЕНИЯТЪ ОГЪНЬ

На 20 май, при приемане свещения огънъ, донесенъ отъ Преславъ въ столицата на България – София, Н. В. Царьтъ произнесе следната речъ:

„Съ благоговение приемамъ свещения огънъ, запаленъ въ старопрестолния нашъ Преславъ и съ благоговение го предавамъ на васъ, млади българи, да го разнесете по всички краища на новоосвободенитѣ български земи. Неговиятъ пламъкъ, свѣтилъ презъ вѣковетѣ въ Преславъ, Търново и въ Светата Рилска обителъ, нека въ деня на св. св. Кирила и Методия се отрази съ новъ блѣсъкъ въ водитѣ на Дунава, Вардара и Нишава, на Охридското езеро и Бѣлото море.

Нѣка този огънъ, символъ на духовното единство на цѣлокупния български народъ, да освѣтли душитѣ, да стопли сърдцата и да обедини около божествения си пламъкъ всички българи въ името на нашитѣ скъпи завети и светини, вѣковни копнежи и съкровени идеали.

Тази божествена искра, която презъ хилядолѣтието на нашата история, всрѣдъ величие и слава, въ борба и покруси, никога не загасна, създаде и кали несломимия български духъ и неговия безпиренъ полетъ къмъ свобода и напредъкъ.

Нека този божественъ огънъ отново свѣти и съгрѣе цѣлата наша свободна свещена земя. Нека възпламени душитѣ и сърдцата, за да изградимъ тая земя благоденствуваща и мощна.

Да живѣе и пребъде свободна и обединена България!“

